

ת"פ 47095/06/14 - מדינת ישראל נגד דוד יהושע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 47095-06-14 מדינת ישראל נ' יהושע

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד יהושע

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבי שגב

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אלי בניה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק; הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א לחוק; והסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א)(2) לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו, ויפנה לקבלת תסקיר ללא הסכמה לעניין העונש.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 30.11.15 עולה כי הוא מוכר לשירות מאבחון קודם מפברואר 2015 בגין עבירות של תקיפת עובד ציבור, היזק לרכוש במזיד והתנהגות פסולה במקום ציבורי, בגין הוטל עליו מאסר בפועל מע"ת ופיצוי- גז"ד הממתין לדיון בערעור.

הנאשם בן 62 נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים בגילאי 10-36. מתגורר עם אשתו ובנו הצעיר באריאל. עובד כאינסטלטור עצמאי מזה 15 שנים (הוצג אישור מרו"ח ממרץ 2015 לפיו הנאשם עצמאי משנת 2002), ובמהלך השנים האחרונות חלה ירידה ניכרת בהכנסותיו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד בתיכון מקצועי באינסטלציה וריתוך צנרת, ובהיותו בן 18 התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא כלוחם בחיל תותחנים. לאחר שחרורו- עבד בתחום האינסטלציה כשכיר במסגרות שונות וכראש מדור מים בעיריית אריאל, וכיום כעצמאי כאמור.

ממכתבי המלצה שהגיש עולה כי הוא מוכר לראש העיר אריאל שנים רבות, תואר כאדם הגון, ישר, ואיש משפחה בעל גישה חיובית, המוכן לסייע לתושבי העיר.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה שש נפשות, הוריו נפטרו לפני שנים רבות מבעיות בריאות, וכן ארבעה מאחיו ואחיותיו אף הם בשל בעיות בריאותיות ותאונות דרכים. תוארה משפחה שמתמודדת לאורך השנים עם משבר האבל והאובדן, וכן תואר קשר חם ותומך בין הנאשם לאחיו ואחיותיו.

הנאשם התגרש מאשתו הראשונה לאחר שלוש שנים נישואים, בשל מערכת יחסים זוגית קונפליקטואלית, היא מתגוררת באריאל, ומקיים עמה קשר תקין במהלך השנים סביב הקשר עם ארבעת ילדיהם המשותפים עמם יש לו קשר קבוע.

שנים לאחר גירושיו התחתן בשנית, כשאשתו הנוכחית בת 50, עובדת עמו בעסק אותו מנהל, ומסייעת לו בתחום המשרדי.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי במהלך 2003-2009 ביצע עבירות בתחום הרכוש, זיוף ואלימות כלפי עובדי ציבור, ונדון לעונשים שונים ובכלל זה מאסר בפועל - עליו הוא מערער כיום. אין נגדו תיקי מב"ד תלויים ועומדים.

באבחון הקודם ע"י השירות, עלה כי הינו אדם שמתמודד עם קשיים מגיל צעיר במישור הרגשי והמשפחתי. התמודד אף עם משבר איבוד בני משפחתו, משבר גירושין והשלכותיו וערך מאמצים לתפקד באופן תקין.

השירות התרשם כי במצבים קונפליקטואליים בחייו ובעתות משבר בהם הנאשם חש נפגע ומושפל, הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת לשלוט בהתנהגותו ולווסת דחפיו התוקפניים.

בתחילה - הנאשם שיתף פעולה והביע מודעות והבנה ראשונית לבעיית האלימות והתנהגותו והצורך בטיפול בה.

נוכח התרשמות השירות מנזקקות טיפוליות, הופנה הנאשם לטיפול במסגרת הלשכה לשירותים חברתיים באריאל על מנת לבחון התאמתו להשתלב בקבוצה לטיפול בשליטה בכעסים. בפגישה עם גורמי הטיפול התקשה הנאשם לשתף פעולה, והוחלט כי לא ישתלב במסגרת טיפולית זו.

נוכח האמור, כמו גם העובדה כי בהמשך הקשר עמו נטה הנאשם לצמצם ולמזער את חומרת התנהגותו באירוע, התקשה לשתף פעולה ושלל כל בעיית אלימות בהתנהגותו וצורך טיפולי- נמנע השירות מהמלצה בעניינו.

בסופו של ההליך נדון למאסר בפועל, מע"ת ופיצוי.

בהליך הנוכחי- הוזמן הנאשם למספר פגישות בשירות, כאשר לפגישה ראשונה לא הגיע, וביקש לדחות מועד על רקע **מחלה**, ובהמשך לא הגיע כיוון **ששכח** את מועד הפגישה.

בפגישה עמו התרשם השירות כי הנאשם ממוקד בהשלכות גז"ד שהוטל עליו לפני מספר חודשים על חייו וחיי משפחתו, הביע כעס על החלטת בימ"ש וכלפי גורמי ממסד שונים.

בהתייחסו לעבירות דנן- הנאשם תאיר בפירוט את המיוחס לו, הסביר את נסיבות התנהגותו האלימה והפוגעת במתלוננות, ומסר כי הוזמן לפגישה עם מנהלת בי"ס בו לומד בנו בן ה-10, בעקבות אירוע בו היה מעורב הבן.

על רקע הוויכוח שנוצר בינו לבין המנהלת - פגע בה כמתואר בכתב האישום המתוקן. הנאשם התקשה לקחת אחריות על התנהגותו ולגלות הבנה לחומרתה והאסור שבה.

הנאשם נטה לטשטש ולמזער את חומרת התנהגותו, והדגיש פגיעתו מהמתלוננת. בחלוף שנה וחצי מהאירועים, עזבה מנהלת ב"ס את המסגרת החינוכית, ומאז לא מקיים עמה קשר.

בנו ממשיך ללמוד בב"ס, ותפקודו השתפר.

לגבי עבירות נשוא האישום השני- הכחיש את המיוחס לו, והתקשה לגלות הבנה לפגיעה והנזק שגרם בהתנהגותו. השירות ניסה לשתף את הנאשם בהערכה לגבי בעיית אלימות ונזקקותו לטיפול - אולם הוא התקשה לבחון התנהגותו באופן ביקורתי, לגלות מודעות לבעייתיות בהתנהלותו, ולצורך בטיפול במצבו. כמו כן נטה להשליך אחריות למצוקותיו ולמצבו בעיתיו הנוכחי על גורמים חיצוניים.

השירות שוחח עם מנהלת ב"ס והיא תיארה התנהגות פוגעת, כוחנית, ואלימה מצד הנאשם כלפיה, וכי מאז העבירות הנאשם נמנע מיצירת קשר עמה והיא אינה חוששת מפניו.

עם מנהלת אגף החינוך בעירייה לא עלה בידי השירות ליצור קשר.

השירות התרשם כבעבר, כי דפוסי התנהגותו של הנאשם לפיהם במצבי לחץ ודחק בחייו מתקשה להפעיל שיקול לדעת ולשלוט בהתנהגותו ולווסת דחפים תוקפניים, הם שעמדו אף

בבסיס ביצוע העבירות דנן, כמו גם קשיי התמודדות עם תחושות כעס, השפלה וזלזול כלפיו ללא יכולת לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו, בחירותיו והשלכותיהן על אורח חייו.

על גורמי הסיכון - מנה השירות את חומרת העבירות, עברו הפלילי, קושי לשתף פעולה, וקושי לגלות אמפתיה למתלוננות, קשייו לווסת ולשלוט בכעסיו, נטייה לפתור מצוקתו בדרך אלימה, כמו גם העובדה כי לא השתלב במסגרת טיפולית במצבו. כמו כן העריך השירות כי קיים **סיכוי בינוני** לביצוע עבירות אלימות בעתיד ע"י הנאשם **בחומרה בינונית**.

על גורמי הסיכוי לשיקום - מנה השירות את העובדה כי מאז האירועים נמנע הנאשם מקשר עם המתלוננת ומהישנות ביצוע עבירות נוספות.

בנסיבות אלה, נמנע השירות מהמלצה טיפולית בעניינו לאור התנהלות הנאשם שלא הותירה פתח להמשך התערבות טיפולית.

בהעדר המלצה טיפולית מפחיתה סיכון ממליץ השירות על ענישה מוחשית שעשויה להציב לו גבול ברור שימחיש את חומרת התנהגותו והאסור בה, לצד הטלת פיצוי למתלוננות כענישה חינוכית וקונקרטית של פיצוי ותרומה לחברה באופן שיאפשר לו המשך השקעת מאמצים וכוחות בעבודה כעצמאי, לצד הטלת מע"ת.

4. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי הנאשם יליד 1953 ולחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות היזק לרכוש במזיד, תקיפת עובד ציבור, התנהגות פרועה במקום ציבורי, העלבת עובד ציבור ועוד, כשהרשעתו האחרונה הינה מיום 20.4.15, בה נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, וכרגע הוגש ערעור, הקבוע לדיון ליום **24.1.16** ועל כן ניתן עיכוב ביצוע.

הנאשם פגע בערכים מוגנים של הגנה על כבודם של משרתי הציבור כדי להבטיח יכולתם למלא תפקידם, כמו גם שמירה על תקינות פעילותו של השירות הציבורי, ופגיעתו בערכים אלה משמעותית בשל חוסר שביעות רצונו מהמתלוננות, כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בסמיכות של יום אחרי יום.

הנאשם אף לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו באמצעות תסקיר, ממנו עולה כי התקשה לבחון את התנהגותו באופן ביקורתי, לא גילה מודעות לבעיית האלימות בהתנהגותו ולצורך בטיפול במצבו, והשליך את האחריות למצוקותיו ולמצבו על גורמים חיצוניים. כמו כן התרשם השירות כי קיים קושי בוויסות ושליטה בכעסים, ונטייה לפתור מצבים בדרך אלימה וכי קיים סיכון בינוני להישנות מעשה אלימות ברמה בינונית.

השירות אף לא ממליץ על התערבות טיפולית.

מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע בין מע"ת למספר חודשי מאסר בעבודות שירות וכך גם לגבי האישום השני.

בנסיבות אלה, יש להעדיף שיקולי ענישה של הרתעה וגמול על פני שיקום ועל כן בימ"ש מתבקש להשית על הנאשם חודשיים מאסר בפועל במצטבר לעונש המאסר שעתיד לרצות, לצד מע"ת, פיצוי התחייבות. לגבי קנס-נותר לשיקול דעת בימ"ש.

ב"כ הנאשם טען מאידך לעונש כי בחלוף הזמן מהאירועים ובהתחשב בעמדת המתלוננות, מצבו הבריאותי הרעוע ועברו הפלילי - אין להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל.

אישומי כתב האישום מייצגים אירוע אחד מתמשך, על פני יומיים, בהם פנה הנאשם לכל הגורמים שעשויים לסייע לו במצוקתו.

בנו של הנאשם מצוי כיום בבי"ס אחר, כשבעת הרלוונטית היה במסגרת חינוכית שלא התאימה לו, וכיום מתפקד בצורה ראויה, נורמטיבית, כמו גם הנאשם.

לעומת זאת, שתי המתלוננות הועברו מתפקידן, גם אם לא בשל האירוע דנן אז בשל התנהלות כללית, באופן המלמד כי יתכן ולעוגמת נפש של הנאשם היה בסיס.

הנאשם הגיע למנהלת בי"ס וביקש לדעת מדוע בנו סולק, כיוון שלא קיבל הסברים- כעס, ולמחרת הגיע שוב למנהלת אגף החינוך כדי לקבל לידיו את תיקו האישי של הבן כדי להעבירו למסגרת אחרת.

הנאשם לא פעל באלימות אלא לטובת הילד באופן שצודק לטעמו, גם אם בוטה, הנאשם לא מניף ידיים בצורה מאיימת, לא מאיים, וודאי לא תוקף פיזית, אלא מדבר לא יפה בלבד.

מאז ועד היום לא היה לנאשם כל קשר עם המתלוננות כפי שמובא בתסקיר.

לגבי מנהלת האגף, הנאשם הגיע למשרדה לפני מספר חודשים וביקש את סליחתה והיא קיבלה את סליחתו.

הנאשם בן 62, אב לחמישה ילדים איש עבודה שבמהלך השנים פעל באופן ישר, הוריו נפטרו כמו גם ארבעה מתוך ששת אחיו והוא חש לבד בעולם. אין לו אמון במערכת, ומה שהשיג- השיג בעמל כפיו, אבל גורלו לא שפר עליו, והיום הוא יושב בטל וחולה בשל תאונה שקרתה לו בעת שהיה על גג כדי לתקן רעפים ומסור פגע בפניו. הוא עובר תהליך החלמה קשה ואינו רואה באחת מעיניו.

לאחר מכן לקה במספר אירועים מוחיים, וכיום לא עובד ולא בריא, ועובר סדרת טיפולים על מנת לשקם עצמו ולהתפרנס (הוגשו מסמכים רפואיים).

הרשעתו **משנת 2015** עוסקת בעבירה משנת 2009, ובשל מחלוקת על ההרשעה והעונש - הוגש ערעור שתלוי ועומד.

בתיק דנן, יש להשית מע"ת בלבד, וגם בתסקיר השירות לא מומלץ מאסר בפועל אלא הצבת גבול ברור בענישה מוחשית שיכולה להיות גם מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננות.

הנאשם יישב הדורים עם המתלוננות, והעובדה שהמתלוננת קיבלה את סליחתו אינה פיצוי - אך היא מהווה כפרה.

לאור מצבו הבריאותי הנאשם דחוק כלכלית ואינו עובד, כאשר עבודתו הייתה מקור גאוותו.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם מע"ת, ולשקול את מצבו הכספי בבואו להשית קנס ו/או פיצוי.

הנאשם הוסיף כי לבנו הקטן היו בעיות בבי"ס והם נתקלו בסירוב להעבירו לבי"ס אחר ולכן ארע כתב האישום. היום הבן פורח ומביא ציונים טובים. בגלל שלא הסכימו להעבירו- הוא נכנס למשרד של המתלוננת ואמנם לא היה צריך להגיד מה שאמר, או להגיד בצורה אחרת, אבל הציל את בנו.

5. דין ומסקנות

התנהגותו של הנאשם מהווה פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי, על תפקודו התקין של המנהל הציבורי בד בבד עם שמירה על עובדי הציבור במסגרת תפקידם, ועל ביטחון האיש של הפרט.

מנסיבות הקשורות לביצוע העבירות עולה כי בעת הרלוונטית שימשו המתלוננות כמנהלת בי"ס באריאל ומנהלת אגף החינוך בעיריית אריאל. כמו כן בעת הרלוונטית הורחק בנו של הנאשם מבי"ס בהתאם להחלטת הנהלת בי"ס.

לפי האישום הראשון, ביום **3.3.14** זימנה המנהלת את הנאשם ורעייתו למשרדה לשיחה בעקבות אירוע בו היה מעורב בנם.

משהגיע הנאשם החל צועק לעברה "**את יודעת לחנך? מי שם אותך מנהלת? את מנהלת לא שווה כלום. אני אתבע אותך אזרחית, את חרא של מנהלת, זה בי"ס חרא, את תתחילי לנהל את עצמך, בושה וחרפה מה שקורה פה, הכל פה זבל**".

בהמשך אף אמר לה הנאשם כי לא מעניין אותו הזבל שפיזר בנו וכי הם זבלים ואינם יודעים כיצד לחנך את בנו. לפי האישום השני, ביום **4.3.14** הגיע הנאשם למשרדה של מנהלת אגף החינוך בעירייה, נכנס למשרדה ללא תיאום מראש ומבלי שהוזמן, והמתלוננת אף הסבירה לנאשם כי נקבעה לו פגישה עמה בעוד מספר ימים וכי היא מצפה לשוחח עמו במועד האמור.

הנאשם דרש לדעת מדוע בנו הורחק מבי"ס, והמתלוננת הסבירה לו וביקשה שיצא מהמשרד.

הנאשם סרב, המשיך לעמוד לנגד עיניה, ודרש את תיקו האישי של בנו על מנת לרשום אותו לבי"ס אחר.

משהסבירה לו המתלוננת כי יכול לעשות כן ללא תיקו האישי של הבן - צעק עליה הנאשם "**מי את בכלל שתחליטי, עוד שתשמעי ממני, אני הולך לראש העיר, את סתם יושבת ולא עושה כלום, עכשיו אני מבין למה רון נחמן פיטר אותך**". המתלוננת ביקשה את סיוע הביטחון בבניין ושל שתי עובדות שנכחו בסמוך".

לאור האמור, הפריע הנאשם והעליב שתי עובדות ציבור, יום אחרי יום, תוך שהוא צועק, מקלל ומתפרע. עם זאת, הנאשם לא איים על מי מהתלוננות ולא נקט באלימות פיזית, כי אם מילולית בלבד, וזאת על רקע תחושת הפגיעה בבנו, כשבאירוע הראשון- אף הוזמן לפגישה עם המתלוננת, ובכך, מהווה התנהגותו פגיעה ברף הנמוך- הבינוני של העבירות בהן הורשע.

בנסיבות אלה, מדובר בעיקר בהפחדתן של המתלוננות במסגרת תפקידן ובגרימת עוגמת נפש (סעיף **40ט(א)(4) לחוק**), אם כי במקרים כגון דא- לעיתים אך כפסע בין אלימות מילולית הננקטת כלפי עובדי הציבור לבין הסלמת האירוע לכדי אלימות פיזית של ממש (**ס"ק 3**).

מעובדות כתב האישום עולה כי התנהגותו של הנאשם התרחשה על רקע הרחקתו של בנו מבית הספר, ולא ב"חלל הריק", באופן שיכול להיתפס על ידו כ"התגרות" מסוימת בהתאם לסעיף **40ט(א)(7) לחוק**, ומצוקה זו- היא שהניעה אותו לפעול בנסיבות אלה בעידנא דריתחא.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי לנאשם עבר פלילי עשיר בגין עבירות שבוצעו במהלך השנים 2003-2009 בעבירות אלימות, מרמה, ורכוש, כשהרשעתו האחרונה הייתה רק לאחרונה בחודש אפריל בגין **2015** וזאת בגין אותן עבירות בהן הורשע בתיק דנן, ואף הוטל עליו מאסר בפועל (**סעיף 40יא(11) לחוק**)- הממתין לערעור בעת הזאת.

יש לציין כי לאור הרשעתו האחרונה כאמור - תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים בגין עבירות בהן הורשע בתיק זה, אלא שאלה אינם בני הפעלה בנסיבות שבפניי.

בנוסף, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי רב ויקר, כמו גם את הבאתן של המתלוננות לבימ"ש והעדתן מעל דוכן העדים (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

התסקיר בעניינו של הנאשם הינו תסקיר שלילי, ממנו עולה כי הנאשם מטשטש וממזער את חומרת התנהגותו באירועים, מדגיש את פגיעתו מהמתלוננות, התקשה לגלות הבנה לפגיעה והנזק שגרם בהתנהגותו, כמו גם לבחון התנהגותו באופן ביקורתי, התקשה לגלות מודעות לבעייתיות בהתנהלותו ולצורך בטיפול במצבו והשלך אחריות על גורמים חיצוניים למצוקותיו.

למרות הנזקקות להליך טפולי - נמנע השירות מהמלצה על כך, לאור גישתו של הנאשם, והעדר שיתוף פעולה

מצדו, ואף העריך את **מסוכנותו ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה ברמה בינונית**.

הגם שהנאשם לא יצר קשר עם מי מהתלוננות למן האירועים ועד היום, הרי שמנהלת ב"ס תארה את התנהגותו באירוע כאלמה וכוחנית, ואף השירות התרשם כי במצבי משבר, לחץ ודחק, מתקשה הנאשם להפעיל שיקול דעת ולשלוט בהתנהגותו ולווסת תחושות כעס ודחפים תוקפניים, בעיקר מקום שחש השפלה וזלזול כלפיו.

עם זאת - יש לציין כי הגם שמהתסקיר עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו ואינו מפנים את חומרתם, הרי שמטיעונו של בא כוחו עולה כי פנה לאחת המתלוננות וביקש את סליחתה, ובכך יש משום מאמץ מסוים לתקן את שעשה בהתאם **לסעיף 40א(5) לחוק**.

לא זו בלבד שמהתסקיר עולות נסיבות חיים לא פשוטות של הנאשם, ובכלל זה -פטירת הוריו ואיבוד מרבית אחיו ואחיותיו בשל תאונת דרכים ובעיות בריאותיות, אלא שבבימ"ש הציג בא כוחו מסמכים רפואיים מהם עולה כי מצבו הבריאותי שלו עצמו מורכב, לאחר שנפגע בעיניו, עבר ניתוח בידו, לקה בשבץ מוחי, ולדבריו כיום אינו עובד.

מתחם העונש ההולם הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם **נע בין מאסר מותנה לעבודות שירות**, כשעל עונשו להיות באמצעו של המתחם, באופן העולה בקנה אחד עם העונש לו עתירה המאשימה בטיעוניה.

יש לציין כי בנסיבות אלה, לאור עברו הפלילי של הנאשם והרשעתו פעם אחר פעם בעבירות בהן הורשע בתיק דנן, באופן המעיד על רצידיביזם ברור, והעדר הפנמה של חומרת ההתנהגות, בד בבד עם התרשמות השירות כי נשקפת מהנאשם אף כיום רמת מסוכנות

בינונית להישנות התנהגות אלימה, שאינה מאוזנת בהליך טיפולי הולם - הרי שאין מנוס מהטלת מאסר בפועל.

ויודגש: הגם שעיקר התנהגותו של הנאשם בנסיבות אלה באה לידי ביטוי בפן המילולי בלבד, הרי שתוכן הדברים, כמו גם העובדה כי שב ופועל באופן זה כלפי עובדי ציבור בבחינת "אשוב ואחטא", מעידה כי הוא נוהג באופן משולל כל רסן כל אימת שהמציאות אינה משביעה את רצונו, וכי הוא כלל אינו מבין הפסול והחמור שבהתנהגותו. ¹².

ברע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 2.8.10) עמד בימ"ש עליון על חומרת עבירות אלה כדלקמן-

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות

ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו

המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים..."

למרות האמור - לאור מצבו הבריאותי של הנאשם, מצבו הכלכלי הקשה, הודאתו במסגרת הסדר טיעון ובקשת הסליחה מאחת המתלוננות, הרי שיש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, שאלמלא כן - היה ראוי להחמיר בעונשו בהתאם לצורך בהרתעתו האישית של נאשם בהתאם **לסעיף 140 לחוק**, ולהשית עונשו ברכף הגבוה של מתחם הענישה.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.
 - ב. קנס בסך 1,000 ₪, שישולם עד יום 1.4.16, או 21 ימי מאסר תמורתו.
 - ג. פיצוי לכל אחת מהמתלוננות ע"ס 2,000 ₪ שישולם עד יום 1.3.16.
 - ד. תיחתם התחייבות ע"ס 10,000 ₪ להימנע במשך שנה מביצוע העבירות בהן הורשע.
- לא יחתום הנאשם על ההתחייבות - ייאסר למשך 4 חודשים.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א טבת תשע"ו, 23 דצמבר 2015, במעמד הנוכחים.